

# مقایسه تواریخ قرآن

## با کتب عهدین

سابقاً تذکر دادیم که از طرف پیشوایان اهل کتاب (یهود و نصاری) نسبت ناروایی به پیغمبر گرامی اسلام (ص) داده شده است که: اوقصه‌های گذشتگان را از علمای تاریخ مخصوصاً علما و مؤرخین یهود و نصاری آموخته و بنام وحی منتشر کرده است البته این تهمت را مخالفین در زمان خود پیشوای بزرگ اسلام هم میزدند و قرآن کریم آنرا با کمال امانت نقل کرده است. در سوره فرقان آیه ۵ میفرماید:

و قالوا اساطیر الاولین اکتبها فھی تملي عليه بكرة و اصيلا و گفتند قصه‌ها و افسانه‌های گذشتگان است که او - محمد - درخواست کرده است برایش دیکته و املاء کنند پس صبح و شام بر او املاء میشود.

برای رفع این تهمت کافی است که قصص و حکایات قرآن با آنچه در دست علمای یهود و نصاری بوده و هست مقایسه شود اینک چند فرازد دیگر را از آنچه تورا در باره قصه یوسف متعرض شده است با آنچه در قرآن هست مقایسه میکنیم:

۱- در سفر تکوین فصل ۳۷ آیه ۲۶ بیهند از تورا فارسی طبع لندن نوشته است: (-۲۶-) و یهودا به برادرانش گفت که از کشتن برادر خود و مستور ساختن خونش از برای ما چه فایده - ۲۷- بیاید او را با سماعیلیان فروشیم و دست ما باو نخورد زیرا که او برادر و گوشت ماست پس برادرانش قبول نمودند - ۲۸- و مردمان بازرگان مدیانی میگذاشتند و یوسف را از چاه کشیده بر آوردند و یوسف را با سماعیلیان به بیست پاره نقره فروختند که آنها یوسف را بمصر بردند

از این گفته تورا استفاده میشود که برادران یوسف او را از چاه بیرون آورده و او را بکاروانی که بمصر میرفته است فروخته‌اند.

ولی از قرآن استفاده میشود که همان کاروانیانی که بمصر میرفته‌اند او را از چاه بیرون آورده و در مصر فروخته‌اند در سوره یوسف آیه ۱۹ و ۲۰ میفرماید: و جئت سیارة فارسلوا اورد هم فادلی دلوه قال یا بشری هذا غلام و اسروه بضاعة و الله

علیم بما یعملون (۱۹) و شروع بثمان بخش دراهم معدوده و کانوا فیه من الزاهدین (۲۰)

و کاروانی آمد پس مأمور آب رافرستادند پس دلو خود را درچاه کرد (هنگامیکه دلو را بیرون آورد) گفت آی موده ! این غلام است (که ازچاه بیرون آمد) و کاروانیان او را پنهان کردند که سرمایه تجارت قرار دهند و خداوند بآنچه میکنند آگاه است و او را ببهای ناچیزی که چند درهمی بود فروختند و دروی بی رغبت بودند .

چنانچه روشن است ازقرآن بخوبی فهمیده میشود که کاروانیان یوسف را ازچاه بیرون آورده و او را سرمایه خود محسوب داشته پنهانش کردند که کسان او مطلع نشوند و وی را مخفیانه بصیر پیرند و این سرمایه مفت و مجانی را بفروشد و از پول او استفاده کنند و قرآن میفرماید برادران یوسف باین منظور یوسف را درچاه پنهان کردند که بعضی دهگدران او را ببند و پیرند قال قائل منهم لا تقتلوا یوسف و القوه فی غیاب الجب یلتقطه بعض السیارة .

یکی از آنها گفت یوسف را نکشید و او را در نهانگاه چاه معهود بگذارید که بعضی دهگدران او را ببند و پیرند .

بنابراین وجهی ندارد آنها که باین منظور یوسف را درچاه پنهان کردند بروند و او را از چاه بیرون بیاورند و بکاروانیان بفروشد علاوه براین اگر کاروانیان او را خریده بودند دیگر وجهی نداشت که پنهانش کنند زیرا دیگر نمی ترسیدند که کسان او مطلع شوند و او را از آنها بگیرند .

بنا بر مراتب بالا آنچه را که بعضی مفسرین اسلامی گفته اند که یوسف را برادران وی بکاروانیان فروختند منشأ گفته آنها نوشته توراة و تورا بخ بهود است. در میان قدمای مفسرین اسلامی افرادی از قبیل قتاده و مجاهد و سدی و حسن بصری و عکرمه و مقاتل و امثال اینها بودند که اهل استنباط و اجتهاد بودند و از تورا بخ بهود اطلاع داشتند و حاضر نبودند برای تفسیر صحیح قرآن از اهل بیت رسالت استفاده کنند و در میان اینها افرادی مانند کمب الاحبار و وهب بن منبه یافت میشود که در افسانه سازی و دروغ پردازی مهارت کامل داشتند و اطلاعات آنها از کتب بهود در ساختن افسانه ها کم کم فراوانی بآنها میکرد بدین ترتیب مردمیکه از اهل بیت پیغمبر (ص) اعراض کرده و منقطع گشته بودند افرادی مانند اشعاص نامبرده را بعنوان مفسر و مورخ و صاحب فنوی شناختند و در حل مشکلات بآنها رجوع کردند آنها هم وقتیکه بازار خود را گرم دیدند از اعمال نظر و اجتهاد سولو بدون مددک صحیح و ساختن افسانه و جعل اکاذیب دریغ نکردند و اینکه در مجمع البیان و

تبیان و سایر تفاسیر دیده میشود که اکثر مفسرین چنین گفته اند یا بعض مفسرین چنان رأی دادند منظور همین قبل اشخاص است که نام بردیم از اینرو ما آنجا که برگفته های آنها دلیلی نیابیم در پذیرفتن قول آنها توقف میکنیم و آنجا که دلیلی بر خلاف گفته آنها بیابیم قول آنها را بدون پروا رد میکنیم و یکی از مواردیکه گفتار آنها را رد میکنیم همین مورد است که بعض آنها گفته اند که : و شروه بثمان بخش یعنی برادران یوسف وی را بکار و انیان بهای اندک فروختند و چنانچه تذکر دادیم این معنی مخالف ظاهر لفظ قرآن و موافق با توراة است باید گفت منشأ گفتار این مفسرین توراة و تواریح یهود است و چون مخالف قرآن است قابل قبول نیست این هم بک مورد از موارد اختلاف قرآن و توراة درباره قصه یوسف .

(۲) و در سفر تکوین توراة فصل ۳۷ آیه ۳۳ آمده است که ( و اورا تشخیص داده گفت قباى پسرمن است و جانور درنده او را خورده است یقین که یوسف دریده شده است ) از این عبارت توراة بخوبی روشن میشود که یعقوب (ع) دروغ فرزندانش را که گفتند گرگ یوسف را خورده است تصدیق کرده ولی قرآن کریم برخلاف این دلالت دارد .

در آیه ۱۸ از سوره یوسف میفرماید : و جاءوا علی قمیصه بدم کذب قال بل سولتکم انفسکم امر آفصبر جمیل .

و آوردند پیراهن او را در حالیکه بخون دروغین آلوده بود یعقوب گفت (من تصدیق نمیکنم که گرگ یوسف را خورده است) بلکه نفسهای شما کار فجیعی را در نظرتان جلوه داده است (و شما آنکار را درباره یوسف انجام داده اید) پس من بدون جزع و بی تابی صبر و شکیبائی میکنم .

چنانچه روشن است گفته قرآن کریم در این مورد درست تفسیر گفته توراة است یعنی توراة گفته است : یعقوب فریب خورد و دروغ فرزندانش را قبول کرد و قرآن میگوید فریب نخورد و دروغ آنها را باور نکرد .

(۳) در سفر تکوین توراة فصل ۳۷ آیه ۳۴ بیعده آمده است که ( پس یعقوب جامه های خود را دید و بلاس بکمرش بست و روزهای بسیاری از برای پسرش نوحه گری نمود - ۳۵ و تمامی پسران و تمامی دخترانش از برای تسلی دادن با و برخاستند اما او از تسلی کردن امتناع نمود ) این بی صبری و ناشکیبائی که در توراة آمده است مخالف قرآن است زیرا چنانچه در آیه سابق الذکر وارد شده است یعقوب گفت در مصیبت فراق یوسف بدون جزع و فرع صبر و شکیبدا اختیار میکنم .

(۴) در سفر تکوین توراة فصل ۳۷ آیه ۳۶ آمده است که: (ومدیانیان اورادر مصر به یوطیفرخواجه سرای فرعون که سردار لشکریان خاصش بود فروختند) از این عبادت توراة بضمیمه عباراتی که در شماره ۱ ذکر شد استفاده میشود که یوسف دودفعه فروخته شده است یک دفعه برادرانش او را با اسماعیلیان فروختند و دفعه دیگر اسماعیلیان او را در مصر به خواجه سرای فرعون فروختند ولی از ظاهر لفظ قرآن بر میآید که یک دفعه بیشتر فروخته نشده زیرا در آیه ۱۹ از سوره یوسف آمده است که: واسروه بضاعة یعنی کاروانیان که یوسف را از چاه بیرون آوردند او را پنهان کردند که سرمایه تجارت قرار دهند.

آنگاه بلافاصله در آیه بعد میفرماید: وشروه بضمن بخش یعنی آنها که او را سرمایه تجارت قرار دادند بیبهای اندک فروختند و البته این فروش در مصر واقع شده زیرا در قرآن کریم آمده است که: وقال الذی اشتراه من مصر لامرأته اکره می شو او آنکس که از مصر بود و یوسف را خرید به خانم خود گفت از این غلام خوب بدی برائی کن.

بنابر این آنچه در تفاسیر اسلامی آمده است که برادران یوسف او را بیبهای اندک فروختند ولی در مصر بقیمت خیلی گزاف فروخته شد اصل این مطلب که یوسف دودفعه فروخته شد از توراة است ولی اینکه در مصر بقیمت خیلی زیاد فروخته شد از دروغ بردازها و افسانه سازهای از قبیل کعب الاحبار و وهب بن منبه است که خود را جزه مفسرین و مورخین اسلامی بقالب زده اند اینها میگویند: آنکس که یوسف را از برادرانش بیبهای اندک خرید او را در مصر بزیاده گذاشت و خریداران تا آنجا که قدرت مالی داشتند بقیمت او اضافه کردند تا اینکه کسیکه حاضر شده وزن یوسف طلا و مشک و حریر بدهد در این مزایده برنده شد و هم وزن یوسف طلا و مشک و حریر برداد و وی را باین بهای گزاف خرید این قسمت را افرادی مثل کعب و وهب ساخته اند.

### فردوسی و داستان مزایده

آنگاه این حکایت ساختگی بدست فردوسی که افتاده است چند برابر بر آن افزوده و آنچنان را آنچنان تر کرده است او گفته است که برای مزایده گذاشتن یوسف میدانی در نظر گرفته شد که دو فرسخ در دو فرسخ طول و عرض آن میدان بود و هزارها جمعیت در آن جمع شدند آنگاه منبری ترتیب دادند که شاه بر عرشه آن نشست و یوسف در حالیکه نقاب بچهره داشت پایین تر از شاه قرار گرفت آنگاه که نقاب از چهره بر گرفت غلامه عجیبی بر

باشد و خریداران مرتب بقیمت یوسف اضافه کردند (۱) تا آنکه بالاخره شاه در این مزایده برنده شد.

فردوسی باینکه در دیباجه کتاب یوسف و زلیخا که بعنوان تفسیر سوره یوسف نوشته است میگوید من از مدح پادشاهان و دروغ ساختن و افسانه پرداختن بجز زبان سودی نبردم و دیگر این روش را تعقیب نمیکنم باینکه قبل از ورود در نقل داستان یوسف از افسانه سازی اینطور رسماً توبه کرده است باز توبه را شکسته و داد سخن داده است!

از رویه تدابیریم که تمام این داستانها ساختگی است و از قرآن کریم استفاده میشود که یوسف صدیق (ع) یک مرتبه بیشتر فروخته نشده آنهم در مصر بوده و بقیمت اندکی هم فروخته شده است و کاروانیان چون در یوسف رغبتی نداشتند بدون اینکه او را مزایده بگذارند فوراً بیهای اندکی وی را فروختند و شر و هوشمن بخش دراهم معدوده و کاناوفیه من الزاهدین

(۱) افسانه دیگری بر این افسانه اضافه کرده اند که پیرزنی کلانی در دست داشت که میخواست آنرا بیهای یوسف قرار دهد و در جواب اعتراضی که باو شد گفت منظورم خریدن یوسف نبود بلکه میخواستم فقط نام من در ردیف خریداران یوسف برده شود!

### از مکافات عمل غافل مشو

حضرت باقر (ع) فرمودند: سه عمل است که مجازات آنها در همه دنیا دامنگیر انسان میگردد: ظلم کردن و قطع کردن رابطه خویشاوندی و قسم دروغ خوردن.

و نیز فرمود: هر فردی که از خرج کردن مال در موضوعی که موجب خشنودی خداوند است، مضایقه کند، گرفتار بیهای برای وی پیش میآید که ناچار میشود چند برابر آنرا در راه معصیت که موجب غضب خداوند است خرج کند

(نقل از اعیان الشیعه)